

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1890-08-25

þÿ £ ¬ » À ¹ 3 ³/₄ - ± Á . 290

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10645>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΑΛΠΙΓΓ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ.

Ἐν Κύπρῳ σελήνια 8.
Ἐν τῷ ἑξωτερικῷ » 10.

Ἐκδότης καὶ συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.
EDITOR S. CHOURMOUZIOS.
Γραφεῖον καὶ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ»
ὁδὸς BLONDEL ἀρ. 5.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ καὶ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωροῦνται κατ' ἀποκοπήν.
Τὰ μὴ δημοσιεύμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΚΛΗΡΟΣ ΚΑΙ ΛΑΟΣ.

§

Πολλάκις καὶ ἡμεῖς καὶ ἄλλα ἐγγώρια φύλλα διεξέτραγώδησαν τὴν κατάστασιν εἰς ἣν διατελεῖ ὁ κληρὸς τῆς νήσου καὶ μάλιστα ὁ ἐν ταῖς χωρίοις, τὴν ἀμάθειαν καὶ ἀπαιδευσίαν τοῦ ὁποίου πολλοὶ θεωροῦσιν ὡς οὐχὶ πηγήν, τοῦλάχιστον λίαν συντελεστικὴν εἰς τὴν ἠθικὴν ἔκλυσιν καὶ ἐξαχρείωσιν, διότι παρ' αὐτῷ, ἀντιγαλινῶ, παρορμητικαί, καὶ ἀντιπαραδειγματικαὶ ἀμέλειαι, σκανδαλώδεις ἀφορμαί, ἀπαντᾷ ὁ λαὸς πολλάκις ὑπεδείχμεν τὴν ἀνάγκη τοῦ νὰ ἐξυπνήσῃ πλέον καὶ νὰ μὴ ἀργῇ τὸ Εὐαγγέλιον, διότι ἡ σιωπὴ τοῦ ἐπεφερε τὰς μεγαλειτέρας θρησκειῶν καὶ ἀπεθνήσκουσι τὸν ἄλλοτε εὐαγέλιον καὶ δια μόνου τοῦ θρησκευτικοῦ γαλινῶ συγκρατούμενον λαόν· πολλάκις εἶπομεν ὅτι πρῶτοι οἵτινες ὀφείλουσι καὶ χρέος ἔχουσι νὰ μεριμνήσωσιν εἶνε οἱ Ἀρχιερεῖς τῆς νήσου, οἵτινες ὀφείλουσι νὰ ἀναλογίζωνται ὅτι μόνοι, ὡς ἐν ἐρήμῳ καὶ τινες περὶ αὐτοῦ ἔμενον, οἱ ὁποῦν συμμορφῶντες παιδείας κληρικοί, καὶ ὅτι ἡ κατάστασις αὕτη εἶνε λίαν ζοφερὰ, καὶ τρομερὰ ἔφερε καὶ θά-ἐχῃ τὰ ἀποτελέσματα· εἶπομεν πολλάκις καὶ ἐθρηνήσαμεν μυριάκις τὴν τῆς αὐτῆς κατάστασιν, πλὴν «φρονή βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ».

Εἰς πάντα τὰ κοινωνικὰ ζητήματα χρέος βεβαίως ἔχει ὁ λαὸς νὰ ἐπεμβαίη· πλὴν ἐπειδὴ ἀκόμη ὁ λαὸς ἐν γένει, μὴ ἐξαιρουμένου οὐδὲ τοῦ ἐν ταῖς πόλεσι διαιωμένου, δὲν ἔφθασεν εἰσέτι εἰς τὸν βαθμὸν ἐκείνου τῆς ἀναπτύξεως νὰ δύναται νὰ ἐνοσῇ τί σημαίνει κοινὸν συμφέρον καὶ κοινωνικὸν ζήτημα, οἱ ἀρχιερεῖς τῆς νήσου, οἱ πλέον παντὸς ἄλλου συναισθανόμενοι τὴν ἀδράνειαν καὶ ἀνικανότητά μας, ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ κληροῦ, ὀφείλουσι νὰ ἐνοήσωσιν ὅτι ἐπιβάλλεται αὐτοῖς καὶ δικαίωματι θέσεως καὶ ἀπογῆ λαοῦ νὰ ἐπιλάβωνται μόνοι τοῦ σπουδαίου ἔργου, τὸ ὁποῖον εἶνε τὸ πρῶτον καὶ τὸ τελευταῖον ὅπερ ἀπαντᾷ ἐν τῷ προγράμματι τῶν ἐργασιῶν τῶν.

Ἄλλὰ φεῦ! δὲν ἐνοήθη εἰσέτι ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον καὶ ἔθνη ἄλλα προοδεύουσι καὶ ἐκκλησιαί αὐξάνουσι πρὸς ζημίαν ἡμῶν. Ἐκ τοῦ Βυζαντίου ἔρρευσε ἡ ἀδράνεια καὶ ἀδιαφορία περὶ τὰ θρησκευ-

τικά. Τὸ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ ἱεροκλήρικου ἀναζωπυρούμενον, προαγόμενον, σκορπιζόμενον καὶ ἐμφυτευόμενον εἰς τοὺς λαοὺς ἔθνικὸν αἶσθημα, ἐσίγησεν, ἐσβέσθη, ἐξηλείφθη, σιγήσαντος τοῦ ἱεροκλήρικου. Ἡ Βουλγαρία ὑπήγετο εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Οἰκουμηνικὸν Πατριαρχεῖον, ἀλλὰ τοῦτο ἤρκεῖτο εἰς τὸ νὰ στέλλῃ Ἀρχιερεῖς καὶ νὰ συναθροίσῃ τὰ κανονικά. Εὗρε λοιπὸν καιρὸν νὰ εἰσχωρήσῃ ὁ λύκος καὶ νὰ σκορπίσῃ τὰ πρόβατα. Ὁ πληθυσμὸς τῶν ὀρθοδόξων ἦτο ἄλλοτε μέγας, ἀλλὰ σήμερον ἐδιπλασιάσθη ὁ πληθυσμὸς τῶν Δυτικῶν, διότι οὐδεὶς τῶν ἡμετέρων κληρικῶν σκέπτεται περὶ θρησκείας, διὰ νὰ ἐξέλθῃ, ἂν οὐχὶ εἰς τὴν μαύρην Ἀφρικὴν, καὶ εἰς τὰς μᾶλλον δυσπροσίτους χώρας καὶ παρὰ τοῖς μᾶλλον ἀγρίοις καὶ ἀνθρωποφάγοις, ἐνθα κυκλοφοροῦσιν οἱ ἀληθεῖς μάρτυρες τοῦ Χριστοῦ, οἱ Δυτικοὶ ἱεραπόστολοι, ἀλλὰ τοῦλάχιστον εἰς ἡμερώτερα μέρη, εἰς πλησιέστερας χώρας, τὴν Συρίαν ἢ τὴν Ἀραβίαν νὰ διδάξῃ τὸ Εὐαγγέλιόν του. Οὐδεὶς σκέπτεται ἐκ τῶν ἡμετέρων περὶ τούτου, διότι οὐδεμία Ἐκκλησία ἀνέλαβε τὴν πρωτοβουλίαν. Δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ ταραττώμεθα ὅταν βλέπωμεν σήμερον τοὺς λαοὺς ἐκείνους νὰ μὴ μᾶς ἀναγνωρίζωσι καὶ ὅταν βλέπωμεν τὰς ἀποικίας ἄλλων ἐθνῶν νὰ αὐξάνωσι καὶ νὰ πλουτῶσι πρὸς βλάβην καὶ ζημίαν ἡμῶν. Ἡ ἀργὴ ἐγένετο διὰ τοῦ Εὐαγγελίου παρ' ἄλλων, οὐδὲν δικαίωμα ἔχομεν ἡμεῖς ἀναμιξέως. Ἄπορον μᾶλλον θα φανῇ ἐάν εὐρεθῇ τις νὰ ὀνομάσῃ Ἑλληνικὰς χώρας καὶ αὐτὴν τὴν Μακεδονίαν καὶ Ἡπειρον ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι κατοικοῦσιν ἐν αὐταῖς καὶ Ἕλληνες. Ἡ Ἐκκλησία θεμελιῶ τὸ ἔθνος. Ὅπου σιγᾶ ὁ ἱεροκλήρῳ, ἐκεῖ νεκροῦται καὶ πᾶν ἔθνικὸν αἶσθημα.

Ταῦτα ὡς ἐν παρόδῳ λέγομεν ἐνταῦθα, ἵνα καταδείξωμεν ὅτι ἡ ἀδράνεια τῶν ἐν γένει Ἐκκλησιαστικῶν ἀρχηγῶν μας, χρονολογεῖται ἀπὸ πολλῶν αἰώνων καὶ ὅτι ἐν τῇ ἀδράνειᾳ ταύτῃ διατελοῦσιν εἰσέτι, μὴ θέλοντες νὰ ἐνοήσωσι τὸν διπλοῦν ὄλεθρον, ἔθνικὸν καὶ θρησκευτικὸν εἰς ὃν ἄγει ἡμᾶς ἡ ἀδιαφορία αὕτη. Ὁλεθρον ἔθνικὸν δηλαδὴ ψυχρότητα ἔθνικῶν αἰσθημάτων καὶ ἔλλειψιν φιλοπατρίας· ὄλεθρον θρησκευτικόν· δηλαδὴ ἐξαχρείωσιν, καὶ ἐκλυσιν τῶν ἡθῶν.

(ἀκολουθεῖ).

Ἐκ τῆς Τεργεστίας «Ν. Ἡμέρας» ἀναγράφομεν τὰς ἐξῆς ἐπερωτήσεις ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ περὶ Κύπρου.

Κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς παρελθούσης Τετάρτης, ὁ Ἴρλανδὸς βουλευτὴς Ὀκόνωρ τρεῖς ἐπανειλημμένως ὑψώσεν ἐν τῇ βουλῇ τῶν Κοινοτήτων τὴν φωνὴν ὑπὲρ τῶν δεινοπαθόντων Κυπρίων. Καὶ πρῶτον μὲν ἐπερωτήσας περὶ τοῦ τρόπου τῆς εἰσπράξεως τῆς δεκάτης. Ὁ ὑφυπουργὸς ἐπὶ τῶν ἀποικίῶν Οὐόρμς ἀπεκρίθη· «Τὸ σύστημα τῆς εἰς εἶδη εἰσπράξεως τῆς δεκάτης πιστεύεται ὅτι εἶναι εὐπρόσδεκτον τοῖς φορολογουμένοις, ἐπεκτείνεται δὲ βαθμιαίως. Ὁ ὑπουργὸς θὰ συνεννοηθῇ πρὸς τὸν ἀρμοστήν περὶ τῆς ἐπεκτάσεως αὐτοῦ καὶ εἰς τοὺς δήμους, ὧν ἐμνήσθη ὁ ἐπερωτήσας». Μετ' ὀλίγον ὁ Ὀκόνωρ, ἐγερθεὶς καὶ πάλιν, εἶπεν· «Τῇ 8 Αὐγούστου 1889 ὁ ὑφυπουργὸς ἐβεβαίωσεν ἐν τῇ Βουλῇ ταύτῃ ὅτι «ἀπὸ τῆς ἀγγλικῆς κατοχῆς ἐπὶ πλῆθος μεγάλη ἐλάττωσις φορολογίας ἐν Κύπρῳ». Ἐρωτῶ ἂν ἐάν ὁ ὑφυπουργὸς γνωσκαί ὅτι τὰ αἰρέτὰ μέλη τοῦ νομοθετικοῦ συμβουλίου τῆς Κύπρου ἐκήρυσαν τὴν δήλωσιν ταύτην ἀνακριθῆ· ἐάν ἀληθεύει ὅτι ὑπὸ τὴν κυβέρνησιν τοῦ Σουλτάνου εἰσπράττοντο κατ' ἔτος ἐκ φόρων λ. στ. 138,133, ἐνφ' ὑπὸ τὴν ἀγγλικὴν διαχείρισιν αἱ εἰσπράξεις ἀνήλθον εἰς 182,967· ἐάν γνωσκαί ὅτι κατὰ τὴν ὁμολογίαν τοῦ ἀρμοδίου ὑπαλλήλου, ἡ ἀξία, εἰς ἣν πωλοῦνται τὰ κτήματα, εἶναι πολλάκις κατωτέρα τῆς φορολογικῆς ἐκτιμήσεως· ἐάν θὰ διατάξῃ ὁ ὑπουργὸς ν' ἀναθεωρηθῇ ἡ ἐκτίμησις αὕτη καὶ νὰ ἐλαττωθῇ συνδῶ πρὸς τὴν πραγματικὴν, ἐμπορεύσιμον ἀξίαν τοῦ κτήματος». Οὐόρμς. «Αἱ πληροφορίες, ἐφ' ὧν θεμελιῶνται αἱ τρεῖς πρῶται ἐπερωτήσεις, ἐξήχθησαν ἐκ τινος ἐγγράφου κατατεθέντος ὑπ' ἐμοῦ κατ' Ἀπρίλιον, τὰς ἀπαντήσεις δὲ περιέχει τὸ ἐγγράφον τοῦ ὑπουργοῦ, τὸ δημοσιεύθην ἐν τῇ 23ῃ σελίδι τῆς Κυανῆς Βίβλου. Γενικὴ ἀναθεώρησις τῆς φορολογικῆς ἐκτιμήσεως δὲν εἶναι δυνατὴ, ἐφ' ὅσον τὸ νομοθετικὸν συμβούλιον δὲν προνοήσῃ περὶ τοῦ ἀναγκαίου μηχανισμοῦ κατὰ τὸν εὐπρόσδεκτον τῆς κυβερνήσεως· ἀλλ' ἐπιτόπιος κυβέρνησις διατάχθη νὰ πράξῃ ὑπὸ τοὺς κεκλιμένους νόμους, ὅπως ἐπανορθῇ ἐν ὀρισμέναις περιπτώσεσι πᾶσαν ἀδικίαν ἢ ἀνισότητά. Ὀκόνωρ. «Γινώσκει ὁ ὑφυπουργὸς ὅτι τὸν ἀγροτικὸν τῆς Κύπρου πληθυσμὸν ἐβύθισεν εἰς ἄκραν ἐνδειαν ἡ ἐπαχθὴς φορολογία καὶ ἡ βία τῶν κτημάτων ἐκποιήσεως;» Οὐόρμς. «Αἱ ἐκθέσεις μαρτυροῦσι, τὸν ἀντίον, ὅτι ἡ θείσις ἐβελετώθη, πολὺ». Καὶ πάλιν μετ' ὀλίγον, ἐγερθεὶς ἐκ τρίτου ὁ Ὀκόνωρ, ἠρώτησεν τὸν ὑπουργὸν τῶν οικονομικῶν «ἐάν ἡ κυβέρνησις προτίθετο ν' ἀνακουφίσῃ καθ' ἓνα οἰονδήποτε τρόπον τοὺς Κυπρίους ἐκ τοῦ ἐπαχθοῦς φόρου, ὅπερ ἐπέβαλλεν αὐτοῖς ἢ κατ' ἔτος καταβολὴ 92 χιλ. λιρῶν εἰς τοὺς δανειστάς τῆς Πύλης καὶ ἐάν δὲν ἦτον δυνατόν νὰ ἐξουρθεῖ συνδρασμός τις πρὸς τροπὴν τοῦ φόρου ἢ οὐσιώδη αἰτιῶν ἐλάττωσιν;» Ὁ ὑπουργὸς Γώσσην ἀπεκρίθη· «Ὅτι ἀφορᾷ τὴν πρῶτην ἐρώτησιν, ἐάν ὑπονοεῖται ἡ ἀνακούφισις τῶν Κυπρίων διὰ κυβερνητικῆς χερότητας, φοβῶμαι ὅτι δὲν δύναμαι ν' ἀπαντήσω καταφατικῶς. Ὅτι ἀφορᾷ τὸ ποσὸν τῶν 92,800 λιρῶν, ὠρίσθη ὑπὸ τῆς ἀγγλοτουρκικῆς συμβάσεως καὶ ἡ κυβέρνησις τῆς ἀνάσεως δὲν δύναται νὰ ἐλαττώσῃ αὐτὸ αὐτοβόλως. Ἡ τροπὴ ἀπάττει τὴν συναίνεσιν τῆς Πύλης καὶ τῆς Γαλλίας. Ἐάν ἡ Πύλη στέρησιν νὰ λάβῃ ποσὸν τι πρὸς ἀπόσβεσιν καὶ ἐάν ἡ Γαλλία ἐπιτρέψῃ ν' ἀποσβεσθῇ τὸ ἐννοστὸς δάνειον καὶ νὰ συνομολογηθῇ

Ετερον επί τόκω ελαφροτέρω, ενδέχεται να επέλθῃ οικονομία 11-12 χιλιάδων λιρών. Το ζήτημα τούτο, απαιτούν την συνεννόησιν Πύλης και Γαλλίας εφελέσθαι τὰς σχέσεις τῆς κυβερνήσεως. Σὺν Λάουζων. — Δὲν εἶναι ἀρὰ γε δυνατόν νὰ διακοπῇ ἡ καταβολὴ τοῦ φόρου πρὸς τὴν Πύλην, ἕως οὗ ἐπιτελεσθῶσιν αἱ ἐπαγγελθεῖσαι μεταρρυθμίσεις ἐν Ἀρμενίᾳ; — Γώσσεν. Ἐάν διακόψωμεν τὴν καταβολὴν τοῦ φόρου, δὲν θὰ ἔχωμεν κεφάλαια πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν υποχρεώσεων, ἅς ἀνελάβομεν. Οὕτως ἡ ὅλη λογομαχία ἀπέληξε καὶ αὖθις εἰς τὴν κωνικὴν ὁμολογίαν ὅτι τῶν δυστυχῶν Κυπρίων χωρικῶν ἀφαιρεῖται: κυριολεκτικῶς καὶ τὸ δέριμα, ὅπως εἰσπράττωσιν ἀνελλιπῶς τοὺς τόκους τῶν οἱ δανεισταὶ ἐκεῖνοι τῆς Τουρκίας, οὗς ἄλλως θὰ ἦσαν ἠναγκασμένοι ν' ἀποζημιώσιν ἐκ τοῦ ἰδίου θησαυροφυλακίου αἱ κυβερνήσεις Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας.

Σ. Σ. Ἡ κωνικὴ ὄντως κατὰ τὴν «Ν. Ἡμέραν» ὁμολογία τοῦ Γώσσεν ὅτι «ἐάν διακόψωμεν τὴν καταβολὴν τοῦ φόρου, δὲν θὰ ἔχωμεν κεφάλαια πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν υποχρεώσεων ἅς ἀνελάβομεν» ἐπικυροῖ ὅσα ἡμεῖς ἐν τῇ κατὰ τὰ προλαβόντα φύλλα τῆς Σάλπιγγος ἀρθρῷ ἡμῶν ἐγράφομεν. Ἀδύνατον ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἐλάττωσιν ἢ τὴν διακοπὴν τοῦ πρὸς τὸ δάνειον τῆς Πύλης καταβαλλομένου ποσοῦ τῶν 92 χιλ. λιρών, διότι τότε θὰ εἶνε ἠναγκασμένη ἢ ἀγγλ. κυβερνήσις καθὼ ἐγγυήτρια νὰ καταβάλλῃ τὸ ποσὸν τοῦτο καὶ τότε «δὲν θὰ ἔχῃ κεφάλαια πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν υποχρεώσεων τῆς τούτων». Ἐβουλεύθησαν λοιπὸν οἱ Κύπριοι χάριν τῆς υποχρεώσεως ἣν ἀνελάβεν ἡ ἀγγλ. κυβερνήσις. Τί πρὸς αὐτὴν ἐάν τὸν Κυπρίους μασιτίζει κυριολεκτικῶς ἢ πῆνα; τί πρὸς αὐτὴν ἐάν ὑπὸ τὸν ὄρον τούτου ἀδύνατον νὰ ἐξέλθωσιν οἱ Κύπριοι τῆς δεινῆς ταύτης καταστάσεως; Ἀπερασίωθη ὁ θάνατος τῶν Κυπρίων βουλήσει Ἀγγλίας καὶ συναίνεσει Τουρκίας. Ἐτέθη πλέον ὁ θεμέλιος λίθος τῆς καταστροφῆς τῶν Κυπρίων ἀρκεῖ μόνον ὅτι ὁ λίθος οὗτος στηρίζει τὸ χρέος τῆς Τουρκίας καὶ ἐξασφαλίζει τὰς υποχρεώσεις τῆς Ἀγγλίας. Ἄς δουλεύουσι λοιπὸν οἱ Κύπριοι μόνον καὶ ἀπροσάλευτοι, παλαίοντες καθ' ὅλων τῶν δυσχερειῶν, ἅς μείνωσι τυρλοὶ καὶ ἀπαίδευτοι, ἅς γίνωνται ἔρμαιον τῶν ληστῶν καὶ κακοῦργων διότι χάριν τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Ἀγγλίας οὐδὲν δύναται νὰ δαπανηθῇ ὑπὲρ αὐτῶν. Τὸ βαλάντιον τῶν θὰ κενόταται αἰωνίως εἰς τὸ βαλάντιον τῶν ἐγγυητῶν. Δυστυχῆς Κύπρος! Ἀληθὲς τιμῆριον τῶν ἰσχυρῶν καὶ πλουσίων! Καὶ ἀκόμη τοκμῶσι νὰ ὀνομάζωνται προστάται τῆς ἀνθρωπότητος, ἐξημερωταὶ τῶν αγριῶν, διώκται τῆς ἀνθρωποκατηλείας.

Δὲν εἶχομεν ἀδικον τότε ὅτε ἡμεῖς μόνον χωρὶς νὰ συναποφανθῶσιν ἄλλαι συνάδελφοι, ὡς ἔθος παρ' ἡμῖν, ἐγράφομεν ὑποκλίσεις τῆς κακοδαιμονίας μας εἰς ὁ πρὸς τὴν Πύλην φόρος καὶ ἐπειδὴ ἐνδιαφέρονται εἰς τοῦτο ἐκτὸς τῆς Ἀγγλίας καὶ ἡ Πύλη καὶ ἡ Γαλλία, ἡ Πρεσβεία πρέπει νὰ παρουσιασθῇ καὶ εἰς τὰς ἀλλὰς τῶν κρατῶν τούτων, νὰ παραστήσῃ τὴν θέσιν εἰς ἣν ἔφερε τὴν νῆσον ἢ ἐτησίᾳ καταβολῇ τοῦ ὀλεθρίου τούτου ποσοῦ καὶ νὰ αἰτησῆται τὴν διατινὸς τρόπον ἀπαλλαγὴν, ἢ μετατροπὴν τούτων».

Ἀναγκαῖον λοιπὸν θεωροῦμεν ἔστω καὶ σήμερον διὰ παγκυπρίου ὑπομνήματος παρακλητικοῦ, νὰ ἀποταθῶμεν πρὸς τὴν Γαλλικὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν Τουρκικὴν, αἰτοῦμενοι ἐν καὶ μόνον, τὴν μετατροπὴν ἢ τὴν ἐλάττωσιν τοῦ φόρου τούτου. Τοῦτο τέλος ἔμενεν ὡς τελευταῖον καταφύγιόν μας ἄλλως διακινῶνται πλέον ἢ παροῦσα ἀθλία κατάστασις μας.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Πληροφορούμεθα ὅτι εἰς τὴν Μεσαορίαν ὑπάρχουσιν εἰτέτι γεννήματα ἀθέριστα, λέγεται δ' ὅτι δὲν θὰ προφθάσωσιν οἱ γεωργοὶ νὰ τὰ ἀλωνίσωσιν ἐφέτος. Εἶνε ἀληθῶς μοναδικὴ ἢ ἐσοδεία τοῦ ἔτους τούτου, ἀλλὰ τί τὸ ὄφελος; Εἶνε τὸσον σπάνια αἱ τοιαῦται εὐτυχίαι, ὥστε ἔρχονται καὶ παρέρχονται χωρὶς ν' ἀφῆσωσιν οὐδὲν ἀποτέλεσμα εἰς τοὺς γεωργούς, διότι αἱ δαπαναὶ τῶν δυστυχῶν ἐτῶν ἀπορροφῶσι καὶ τοῦ εὐτυχιστάτου

ἔτους τὸ εἰσόδημα. Τὰ καλοκαιρινὰ διατηροῦνται μέχρι σήμερον ἐν ἀρίστη καταστάσει ὡς μανθάνομεν.

Τρεῖς πάλιν πυροβολισμοὺς, εὐτυχῶς ἀκινδύνους, ἔχομεν ν' ἀναγγεῖλωμεν ἐν διαστήματι μιᾶς δεκαπενθημερίας ἓνα καθ' ἑνὸς ἐκ Δορᾶς, ἄλλον καθ' ἑνὸς ἐκ Μαλλιάς καὶ ἄλλον καθ' ἑνὸς ἐκ Πάγγας. Τοῦ τῆς Μαλλιάς προηγήθη καθ' ἃ μανθάνομεν ἀληθῆς μάχη, τὸ δὲ μῆλον τῆς ἐριδος ἦτο ὀθωμανὶς τις κλαπέϊσα, ἢ κλέψασα ὀθωμανόν τινα.

Τὸ περὶ ἀστυνομικῶν σταθμῶν ζήτημα φαίνεται ὅτι παρεπέμφθη εἰς τὰς ἐλληνικὰς καλῆδας. Τί βιάζεσθε πτωχοὶ χωρικοὶ; πληρώσατε ἀκόμη ὀλίγα λῦτρα ἐπὶ τινὰ κωπὸν, καὶ ἡ κυβερνήσις ἔστε βέβαιοι ὅτι σπουδαίως σκέπτεται περὶ τῆς ἀσφαλείας τῆς ζωῆς σας, πλὴν τί νὰ πῆς; εὐρέθη ἡ τὴν μέσην ἄλλη σπουδαιότερα σκέψις, ἢ ἀθροῖσις τῶν φόρων, καὶ ἔμενεν ἐκεῖ προσηλωμένη ἅπαντα ἢ προσοχὴ τῆς Κυβερνήσεως: κατόπιν ὁμως θὰ σκεφθῇ καὶ περὶ τοῦ ἐπουσιώδους τούτου πράγματος, τῆς ἀσφαλείας, καὶ ἀρχίσατε ἀπὸ τῶρα νὰ κοιμᾶσθε ἤτυχοι.

Τὴν παρελθούσαν Πέμπτην περὶ τὴν 2 ὥραν καὶ 10 λεπτά μ. μ. ἠσθάνθημεν ἐλαφρὰν δόνησιν σεισμοῦ.

Καθ' ἃ λέγεται ὁ ὑποστράτηγος κ. Χάικετ ἀπέρχεται διαπαντός τῆς νήσου. Ὁ ἀνώτατος οὗτος ἀξιωματικὸς τῶν ἐν Κύπρω ἀγγλικῶν στρατευμάτων, διεκρίνεται ἐπὶ ἀγαθότητι ψυχῆς καὶ μελιχίσις τρόποις.

Ὁ ξυλουργὸς κ. Ἀλέξανδρος Α. Βέρας καὶ πολλοὶ ἄλλοι συντεγνῆται τοῦ παρεκάλεσαν ἡμᾶς νὰ κάμωμεν τὴν παρατήρησιν ὅτι ἡ ξυλουργικὴ ἐργασία τοῦ ἐνταῦθα ἐπιδιορθουμένου παλαιοῦ κонаκίου, δηλ. θύραι παράθυρα καὶ λοιπὰ, ἐδόθη ἀνευ μειοδοτικῆς δημοπρασίας εἰς τινὰ ἐνταῦθα ξυλουργόν. Τὰ δημόσια ἔργα εἰς τὰ ὁποῖα δαπανᾶται χρήμα δημόσιον, ἐκτελῶνται πάντοτε διὰ μειοδοσίας, διότι τοῦτο ὠφελεῖ τὸ ταμεῖον. Ἀπορίας δ' ἄξιον ἀληθῶς πῶς καὶ ἐν τῇ παρουσίᾳ περιστασίᾳ δὲν ἠρωπήθησαν καὶ ἄλλοι ξυλουργοὶ, ἀφοῦ μάλιστα τινὲς ἐξ αὐτῶν ὡς ὁ κ. Ἀλ. Βέρας ἐργάσθησαν καὶ ἄλλοτε εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Ὁ συμπολίτης ἡμῶν κ. Στυλιανὸς Μακρίδης διορισθεὶς πάρεδρος ἐν τῷ ἐπαρχιακῷ δικαστηρίῳ Ἀμμοχώστου, ἀπῆλθε τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα εἰς τὴν νέαν Δέσιν τοῦ. Ἡ ἐπαρχία Ἀμμοχώστου ἀπῆλθεσεν ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ. Μακρίδου εὐσυνειδήτου καὶ δικαίου δικαστοῦ, πεπεισμε-

θα δ' ὅτι καὶ ἡ Κυβέρνησις καὶ οἱ κάτοικοι θὰ μείνωσι λίαν εὐχαριστημένοι.

Δύο πλοῖα κατ' αὐτὰς ἀφικθέντα ἐκ Πόρτ Σαῖδ καὶ τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης ἐστάλησαν εἰς Λάρνακα νὰ τελέσωσι τὴν καθαρσίαν τῶν, ἀγνωστον δὲ ἂν κατηρβύθησαν ἐκεῖ ἢ ἀπῆλθον εἰς Συρίαν. Πολλὰ διαδίδονται περὶ ἐξαπλώσεως τῆς χολέρας καὶ μέχρι τῆς Αἰγύπτου, ὥστε πολὺ καλῶς πράττει ἡ Κυβέρνησις νὰ μεταχειρισθῇ τὴν μεγαλειτέραν αὐστηρότητα περὶ τὰς καθάρσεις.

Ὁ πατριάρχης Ἱεροσολύμων παρητήθη. Λόγος τῆς παραιτήσεώς του εἶνε ὅτι περικοιχίζεται ὑπὸ ρωσσοφρόνων καλογηρῶν, ἐνῶ, ὡς ἡμεῖς ἐκ παρελθόντων γνωρίζομεν, ὁ Νικόδημος κατηγορεῖτο ὅτι ἦτο ἄγαν ρωσσοφρων, καὶ μετὰ τῶν σχισματικῶν Βουλγάρων ἱερέων συνεικονῶναι, δούς αὐτοῖς πολλάκις ἀδειαν συλλειτουργίας. Τὸ ἀληθὲς αἴτιον τῆς παραιτήσεως τοῦ πατριάρχου τούτου εἶνε ὅτι δικαίως ἢ ἀδίκως ἀπήρσεν εἰς πολλοὺς τῶν πατέρων ἢ διαγωγῆ του, δις δ' ἐκινδύνευσε νὰ δολοφονηθῇ. Ὡς ἐκ τούτου ἦτο ἠναγκασμένος νὰ μὲν σχεδὸν διαρκῶς εἰς τὸ παρὰ τὴν Ἱερουσαλήμ ἐξοχικὸν μετόχιον τοῦ προφήτου Ἡλιοῦ.

Ἐσχάτως μάλιστα ἐν τῇ ὑποθέσει τοῦ Ἀγ. Κυριακουπόλεως ἐτραχύνθησαν τὰ πράγματα καὶ μετὰ τοῦ διοικητοῦ τῆς Ἱερουσαλήμ, δν ἄλλως εἶχε φίλον. Γνωστον ὅτι τὸν Ἀγ. Κυριακουπόλεως καὶ τινὰς ἄλλους ἀπεμάκρυνε τῆς Ἱερουσαλήμ ὁ Πατριάρχης. Ἄλλ' οὗτοι κατώρθωσαν νὰ φέρωσι φερμάνιον ἐκ τῆς Πύλης διὰ νὰ γείνωσι δεκτοί. Τὴν ἡμέραν καθ' ἣν προῦκειτο ὁ διοικητὴς τῆς πόλεως νὰ συνοδεύσῃ τὸν Κυριακουπόλεως καὶ τοὺς ἄλλους εἰς τὰ Πατριαρχεῖα, ὁ Πατριάρχης ἐμήνυσε ὅτι ἐκλείσει τὰς θύρας καὶ δὲν θὰ δεχθῇ κανένα. Ὁ διοικητὴς, λίαν φρόνιμος ὡς λέγεται, ἐθεώρησε καλὸν νὰ παρουσιασθῇ μόνος, ἐξήτησε λόγον τῆς τοιαύτης πείσμονος διαγωγῆς, καὶ ἀφοῦ τῷ ἐδείξε τὸ φερμάνι ἠναγκάσθη νὰ δεχθῇ τοὺς ἀρχιερεῖς, οὗς πάλιν ἐπανελθὼν συνώδευσε ὁ διοικητὴς μέχρι τοῦ Πατριαρχείου. Ταῦτα καὶ πολλὰ ἄλλα συνέτεινον εἰς τὴν παραίτησιν τοῦ Πατριάρχου.

Ἀμαζα καινουργῆς, στερεὰ, εὐρύχωρος καὶ ἀναπαυτικὴ σταθμεύει πάντοτε ἐνταῦθα, εἰς τὸ χάσι τοῦ Σύνου, ἀνήκουσα τῷ κ. Πέτρῳ Κουμῆ ἐξ Ἀθηαίνου. Δύναται πᾶς ὁ βουλόμενος νὰ ἰτὴν ἐνοικιάσῃ δι' οἰονδήποτε μέρος τῆς νήσου. Εἰσιτήρια ἐκδίδονται παρὰ τοῦ Κωνστ. Παπαδοπαύλου κατὰ τὴν μεγάλην ἀγοράν.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΩΝ ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ. Ἐν ταῖς ἀπὸ Προεδρίσεως εἰς Κύκλον ὀδοπορικῆς ἐντυπώσεσι τοῦ παρελθόντος φύλλου, ἐν τῇ α. στήλῃ ἀντὶ περικαλλοῦς αὐραῖ ἀνάγνωθι περικαλλοῦς χῶρα

ἀπὸ προδίδουσαν ἰδιαιτέρην καὶ προδίδουσαν κτλ.

Κόμος τῆς Σάλαπιγγος.

Δὲν μοῦ λέγεις βρὲ ἀδελφεῖ διὰ ποίους γράφετε ἐκεῖνα τὰς ἐφημερίδας σου; Ἄν τὰς γράφετε διὰ τοὺς φιλοσόφους, ἔγω ἀπὸ ἐδῶ μὲν! Διότι οὔτε φιλόσοφοι εἶμεθα οὔτε φιλοσόφους θέλομεν. Ζοῦμεν καὶ, σὺν φιλόσοφοι καὶ καλλιτέρας ἀκόμη, διότι καὶ τὸ βρακί μας εἶνε μὲ πολλὰ παραθύρρα καὶ τὰ ποδῖά μας μὲ πασι βυθολικὸν ζωντανὸν ἰνδουμένα καὶ μὲ τὰ χεῖρά μας πίνουμεν νερόν, καὶ τὸ κικίλλι τοῦ θουμοῦ ἔχομεν γὰρ πῖστόν, διότι αὐτὰ ὅλα δὲν τολμᾷ οὐδὲ νὰ τὰ ἐγγίσῃ ὁ εἰσπράκτορ; ἔχει τὴν βούλλαν τῆς πῖνω μὴ βραδέστα μαγαλιέτερη ἀπὸ ὅλων τοὺς βυθολίς τοῦ κόσμου, ἢ μεγαλειότητα τῆς φτώχειας, ἀλλ' ὅταν διαβάζομεν ἐκεῖνα τὰς ἐφημερίδας σου, δὲν σακματίζομεν οὐδὲ γὰρ. Ἐβόλα προχθὲς τὸ δικαστικὸν μας νὰ μὲ εἴρηγες μὲν, ἀλλὰ ἐκεῖνα ποῦ μὲ ἔλεγον αὐτὸς ἦσαν πλέον ἑλληνικὰ βραβεία ἀπὸ ἐκεῖνα τῆς ἐφημερίδος. Ποῦ εὐρέθη καὶ τοῦτο ὁ ἀναθεματισμένος διαπνῶ καὶ κάμνει τὸν δάκκαλον χωρὶς νὰ τοῦ καταλαβαίνωμεν δὲν ξέρω. Ἐξέλιον τὰ ποδῖά μας ἀπὸ τὰς ἑλληνικαῖς, Ἐβόλα προχθὲς τὸν μισθὸν μου νὰ μὲ εἰδέχθη ἔιναι γὰρ τὸ σκεπτόμεται νὰ τοῦ μῆθι ἀπέσω τὸ μισθόν μου, καὶ ἀπὸ εἰδέχθη κάμποσον, ποῦ τὰ ἐνὸς ἀλαουρέζικα, ἐρώτησά τον τί πρῶτον εἶνε τὸ γράφει μὲν; τοῦτο τὸ γράφει;— Ἐνε γραμματικῆς παπᾶ— καὶ βρὲ ἐγὼ γραμματικὸν ἐν νὰ σὲ κάμω; καὶ τί σοῦ λέγει αὐτὸ τὸ γράφει;— Ἐ! εἶνε γραμματικῆς— Καὶ τί εὐαίως ἀπὸ αὐτό; πῶς μου νὰ δῶ;— Ἐ! μὲ εἶνε γραμματικῆς— Κακοὺς χρόνους νᾶχῃς καὶ σὺ καὶ ἡ γραμματικῆ σου, καὶ ὁ δάκκαλός σου ἀκόμη. Χωρὶς νὰ τὸ καταλαβαίνω; τί καλεῖται διὰ τὸ μανθάνω βρὲ καὶ σκεπτόμεται μέρην νότα νὰ τὸ ξαστήσῃς; Ἐλα δὲχθᾶτέ μου αὐτὴν τὴν ἐφημερίδα καὶ τὴν ἔγχα μὲ τὴν νὰ σὲ δοῦμεν.— Δὲν ξέρω.— Νὰ ξερνάς! Ἐν τέσσαρα χρόνια ποῦ μάγεισαι καὶ ἀκόμη ποτε θὰ μῆθῃς νὰ μὲ εἴρηγες λέγα γραμματικῆς;

Ἐστρέψε τὸν θυμὸν μου ἔνας ποῦλλος καὶ μὲ εἶπεν ὅτι ἦλθεν ὁ εἰσπράκτορας. Δὲν μπορῶ βρὲ ἀδελφεῖ νὰ ἀκούω αὐτὸ τὸ ὄνομα. Δὲν μοῦ ἄρρησε τίποτε καὶ δὲν τοῦ χρεωστῶ τίποτε, μὰ ἔλα ἀκούσω πῶς ἦλθε ἔς τὸ χωρὶόν, πρέπει ἐγὼ ἀμέσως νὰ ἔβγω ἔγω ἔς τὰ ὄρη. Ἄραξα τὸ γαδοῦρι μου καὶ, ἐπειδὴ εἶνε ἀδύνατον κομμάτι, διότι καὶ αὐτὸ φιλοσοφίξει μαζὴ μου, δὲν τὸ καθάλισκεσα μήπως προμοσιθῆ τὸ γδαρμένον καὶ κάμη με ἀρξάχαλιν εἰς τὸν κύριον εἰσπράκτορα. Τοῦ ἔδωσα λοιπὸν τὰ πρωτεῖα, τὸ ἔβαλα ἐμπρὸς καὶ ἐγὼ ξωπίσω, μὰ, ἐκεῖ ἔσκυπε τὸ γδαρμένον νὰ πῆσῃ πὸ χαμὰ εὐλίγον χόρτον, ἐδῶ, νὰ δακλάτῃ κατὰ τὴν δὲν ἐτοίμοστα νὰ τοῦ κτυπήσω νὰ περιπατήσῃ καὶ ἔως οὐ νὰ ἴσχυομεν ἔγω πὸ τὸ χωρὶόν, τράκ! μὰ; τακίονε ὁ εἰσπράκτορας. Ὀλίγον ἔλειψε νὰ λιγοθυμῶ;— πῶς σὲ λέγουν μοῦ λέγει;— γράφει; τί ἐρωτᾷ; δὲν σοῦ χρεωστῶ τίποτε— πῶς σὲ λέγουν; μοῦ λέγει μὲ μὴν ἄρχιν φωνῆν.— Δημήτριον χ'— Ἀντζούλου.— Στράφου πῖσω νὰ πᾶμεν ἔς τὸ μουκτῆρ νὰ ἐξετάσω τὰ κατὰ τὴν νὰ δῶ ἂν δὲν μοῦ χρεωστῆς.— Δὲν σοῦ χρεωστῶ βρὲ ἀδελφεῖ ἐγὼ θὰ πῶ ἔς τὴν δουλειάν μου.— Στρέψε τὸν ζαπιέ, καλεῖ εἰς τὸν σὺντροφόν του καὶ μὰ; στρέφει φίλε μου ἀπὸ τὴν δουλειάν μας καὶ μὰ; πέρνει καὶ ἐξετάζει ἐκεῖνα τὰ μικρογέρμακα τοῦ κατὰ σὺντα μὴν ὄραν, εὐρίσκει πῶς τοῦ χρεωστῶ 30 παραδες. Τοῦ τοὺς πετάσω ἔς τὰ μούτρα καὶ πέρνω ἀμέσως τὸ γαδοῦρι μου καὶ ἀπὸ τὸν θυμὸν μου ἀντὶ νὰ πάγω ἔς τὴν ἀμπέλι; ἦλθα ἔς τὴν Λεμηρῶν καὶ νὰ με ὀλόσωστον.

Μισοπόδητος.

«ΠΡΟΜΗΘΕΪΣ»

Περιεχόμενα τοῦ 31 καὶ 32 ἀριθμοῦ.

Περὶ ὀρέψεως κατὰ τὸν Α. Βερνοτάιν ὑπὸ Κ. Μητσουπόλου.— Ὁ ἀνορθολογισμὸς καὶ ὁ ἐγκεντρισμὸς τῆς ἐλαίας ὑπὸ Σ. Χασιώτου μετὰ δύο σχημάτων.— Ἡ μουσικὴ τῶν δομῶν ὑπὸ Κ. Ζέγγελη.— Τιθεῖα ἢ ὀθλασις τῶν βρεφῶν ὑπὸ Α. Χριστοδιδίου.— Περὶ Ἀρκτοῦρου ὑπὸ Κ. Πικανικητοπούλου.— Τέσσαρες συμβουλαὶ καθ' ἑβδομίδα.— Εἰδήσεις καὶ διάφορα.— Ἡ Κεφαλληνία ὑπὸ φυσικὴν ἑποψίαν ὑπὸ Α. Σαιντζοπούλου.— Ἐκ Βερολίνου: Τὸ νέον φυσιογραφικὸν μουσεῖον.

«Η ΦΥΣΙΣ»

Περιεχόμενα τοῦ 18 ἀριθμοῦ.

Οἱ περίπλοκοι τοῦ κόσμου.— Λύσις τοῦ προβλήματος τῆς ἐξ ἀποστάσεως ὁράσεως διὰ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ, ὑπὸ Φ. Π.— Σελίδες ἐκ τοῦ ἡμερολογίου ἐνὸς περιέρου περιηγητοῦ, ὑπὸ Σελῆλ.— Ἡ μικρὰ μήτηρ, ὑπὸ Ροῦ.— Ἡ Σωσάννα Ραμῶ, (ἐπιφυλλίς μετὰ εἰκόνων).— Ἡχώ.— Πρόσφατα νέα.— Παιδικὸν πνεῦμα.— Ἐπιστημονικὸν παίρνιον.— Αἰνίγματα.— Ἀνατολικὴ κρίσις.— Ἀγγελίαι.

«LA NAZIONE ITALIANA»

RIVISTA SETTIMANALE ILLUSTRATA.

È organo dei sentimenti ed aspirazioni degli Italiani che vivono in terre italiane oltre i confini politici o raccolti in colonie in ogni parte del mondo.

Rappresenta, nella capitale d'Italia e di fronte alle altre grandi nazioni civili, l'azione impressa dall'Associazione Nazionale Dante Alighieri per la difesa e diffusione della lingua e della cultura italiana.

Illustra sotto ogni aspetto, naturale, storico etnografico, artistico, le regioni finitime comprese nell'Italia geografica e le nostre colonie.

ANNO 1 Num. 22. ROMMARIO

Testo: Gli studi danteschi di Nicolò Tommaseo, T. Casini.— L'Italia fuori de' suoi confini politici, Arturo Galanti.— Gli Italiani a Pietroburgo, Francesco Tani.— L'Editto di Cles, D. Vaghieri.— Miramare, Castello di Massimiliano d'Austria, nel golfo di Trieste, Gustavo Chiesi.— La voce di Roma.— Le Porte d'Idalia nella storia. E. T.— Le nostre illustrazioni: Il Monumento a Cristoforo Colombo in New-York.— Cronaca della Società «Dante Alighieri».— La settimana nel regno.— Notizie.— Colonie.— Altre Nazioni.

Illustrazioni: Nicolò Tommaseo, dalmata.— Tavola clesiana.— Miramare.— Riva sul Garda.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

—:—οφο—:—

ΤΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Ὁ αἰκίνητος αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας ἐτέλεσεν καὶ τὸ πρὸς τὴν Ρωσσίαν ταξιδίον του, ἀνεχώρησε δ' ἐκεῖθεν δύο ἡμέρας πρὸς τῆς ἀρχῆν ὀρισθείσης. Τροφὴν πολλὴν εὗρε πάλιν ἐκ τούτου τὸ ἀδηφάγον θηρίον τὸ καλούμενον δημοσιογραφία. Πολλοί, αἱ πλείοται ἐφημερίδες προβλέπουσιν ἐκ τοῦ ταξιδίου τούτου μεγάλα κατὰ καὶ ὅτι ἐκεῖ, Γουλιέλμος καὶ Ἀλέξανδρος ἔθηκαν ἕνα ἀκόμη λίθον πρὸς ὑποσφίξιν τῆς παγκοσμίου εἰρήνης. Λέγεται ὅτι ἀπεφασίσθη ἡ συγκρότησις Εὐρωπαϊκοῦ συνεδρίου πρὸς λύσιν ὅλων τῶν ἐκκρεμῶν ζητημάτων μικρῶν καὶ μεγάλων κρατῶν, ὧν ἕνεκα διατελοῦσι πάνοπλα τὰ πλεῖστα ἐν μεγάλῃ θυσίᾳ καὶ γενικῇ ἐξαντλήσει. Ἡμεῖς φρονούμεν ὅτι ἐκ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ τούτου συνεδρίου θὰ προέλθῃ τὸ σκάνδαλον τοῦ πολέμου, διότι εἰς τὴν θέσιν ἀφίκοντο σήμερον τὰ μικρὰ καὶ μεγάλα ζητήματα, καθίσταται ἀδύνατος ἡ ἐκπλήρωσις τῶν πόθων καὶ προβλέψεων ἐνὸς κράτους, ἀνευ προσκρούσεως εἰς τὰς ἀξιώσεις καὶ τοὺς πόθους ἄλλου. Μία ἀφαιμάξις μόνον θὰ ἐλαττώσῃ τὴν πληθώραν, ἥτις βραδείως δὲν ἀνέχεται νὰ περικόπτονται αἱ ὀρέξεις καὶ νὰ κατευνάζηται ἡ πλεονεκτικὴ τάσις. Τὰ πρὸς τὰ Αὐστριακὰ σύνορα καὶ τὴν Ἀρμενίαν ρωσικὰ στρατεύματα ἐμβάλλουσιν εἰς μερίμνας πολλοὺς, δὲν ἀρκοῦσι δὲ ταῦτα ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ ἐξοπλισμοῦ μικρῶν κρατιδίων φροντίζει ἡ Ρωσικὴ Κυβέρνησις δωροῦσα εἰς μὲν τὴν Σερβίαν εἰκοσάδα χιλιάδων ὄπλων καὶ εἰς τὸ Μαυροβούνιον πλοῖον. Οἱ Βούλγαροι γαυριῶσιν ἐπι τῆ τελευταίᾳ τῶν βερατινῶν ἐπιτυχίᾳ ἣν βεβαίως θὰ ἀκολουθήσωσιν ἀλλὰ πραξικοπήματα, Ἕλληνας δε Σέρβοι καὶ Μαυροβούνιοι διαμαρτύρονται κατὰ τῆς ἰδρύσεως βουλγαρικῆς Ἐκκλησίας ἐν χώραις ἐν αἷς δὲν πρωτεύει τὸ βουλγαρικὸν στοιχείον, χωρὶς ὅμως νὰ δίδηται ἀκράσις εἰς τὰς διαμαρτυρίας των, ὡς δὲν ἐδό-

θη εἰς τὰς διαμαρτυρίας καὶ τὴν παραίτησιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου. Ἄλλῃ τις ἐνέργεια ἀπαιτεῖτο ἵνα ἀναγκασθῇ ἡ Πύλη νὰ λάβῃ ὑπὸ σπουδαίαν ἐποψίαν τὸ πρᾶγμα. Ἄμα τῆ παραίτησιν τοῦ Πατριάρχου καὶ τῶν 2 σωμάτων, συμπας ὁ ὀρθόδοξος πληθυσμὸς τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ πάντες οἱ ἐν τῷ ὀθωμανικῷ κράτει ὀρθόδοξοι ἔπρεπε νὰ ἐγερθῶσιν ὡς εἰς ἀνθρώπος καὶ νὰ ἀναφερθῶσι πρὸς τὴν Πύλην αἰτούμενοι τὴν ἄρσιν τῶν προκαλεσάντων τὴν παραίτησιν τοῦ Ἐκκλησιασ. ἀρχηγῶν τῶν αἰτίων, ὅτι ἀδυνατοῦσι πλέον νὰ ζήσωσιν ἐν ἐπικρατείᾳ ἐν ἣ καταδιώκεται ἡ Ἐκκλησία των καὶ νὰ αἰτήσωσιν τὴν προστασίαν τῶν Μ. Δυνάμεων. Τοιοῦτοτρόπως θὰ ἐδίδοτο σημασία εἰς τὸ πρᾶγμα, ἐνῶ ἡ παραίτησις τοῦ Πατριάρχου, καθ' οὗ μάλιστα διευτυπώθησαν ἄλλοτε καὶ παράπονα, οὐδὲν σημαίνει παρὰ τοῖς Τούρκοις, θὰ ἐξακολουθῇ δὲ νὰ παίζηται καὶ ἡ κωμῳδία: ἐκεῖνος νὰ ἐμμένῃ εἰς τὴν παραίτησιν του καὶ ἡ Πύλη νὰ ἐπιμένῃ νὰ μὴ δέχηται τὴν παραίτησιν του. Εἰς τοιοῦτο διάθεμα τῶν ὀρθοδόξων τοῦ Τουρκ. Κράτους θὰ ἐδίδοτο μεγαλειτέρα σημασία ἢ εἰς τὰς διαμαρτηρήσεις Ἑλλάδος καὶ Σερβίας διότι ἡ Πύλη θεωροῦσα τὸ ζήτημα ὡς καθαρῶς ἐκκλησιαστικὸν καὶ ἐξίσου ἐνδιαφέρον ἅπαντα τὰ ὀρθόδοξα κράτη, ἀδιαφορεῖ ἀπὸ τὸ μεγαλιέτερον τούτων, ἡ Ρωσσία, ἔχει μόνον δὲν διαμαρτύρεται ἀλλὰ καὶ κρυφίως συναινεί.

Συγχρόνως ὤφειλεν, καθ' ἡμᾶς νὰ παραιτηθῶσιν αὐθορμητίως εἰς μετὰ τὸν ἄλλον ὅλοι οἱ Πατριάρχαι, Μητροπολίται καὶ Ἀρχιερεῖς οἱ ὑποκείμενοι τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ, διότι ὅταν σπουδαῖοι λόγοι ἀναγκάζουσι τὸν γενικὸν ἀρχηγὸν νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν ἀρχὴν διὰ ν' ἀποφύγῃ τὰς βαρεῖας εὐθύνων, οἱ αὐτοὶ λόγοι ἀναγκάζουσι καὶ τοὺς ὑπ' αὐτὸν ἀρχηγούς νὰ παύσωσιν ὄντες προϊστάμενοι ἀνευ προϊσταμένου. Κατὰ καθόσον τὰ πράγματα ἐξηκολούθουν νὰ ἦνε τὰ αὐτὰ, καθόσον οἱ λόγοι οἱ προκαλέσαντες τὰς παραίτησεις δὲν ἤρροντο, ὁ λαὸς, καὶ προσκαλούμενος, νὰ μὴ ἐκλέξῃ νέους. Καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ ἀνεξάρτητοι πατριάρχαι, ἡ ἀρχιεπισκοπὴ αὐτοκεφάλων ἐκκλησιῶν ὡς τῆς ἡμετέρας, ὤφειλον νὰ διαμαρτυρηθῶσι κατὰ τῆς ποδοπατήσεως ταύτης τῶν ἐκκλησιαστικῶν προνομίων καὶ τῆς ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ δημοουργήσεως νέας Ἐκκλησίας. Οὕτω τὸ ζήτημα θὰ ἐλάμβανε γενικὴν χροιάν, οὕτω θὰ ἀπεδεικνύετο ἡ ζωὴ τοῦ ἔθνους, ἡ ἐνότης καὶ ἡ συσσωμάτωσις ὀλοκλήρου τῆς Ἐκκλησίας, οὕτως ἐν τῇ ἐνώσει θὰ ἐφραίνετο ἡ ἰσχὺς. Τοιοῦτοτρόπως θὰ ἐδοκιμάζετο ἅπασι ἐν λήγοντι δεκάτῳ ἐνάτῳ αἰώνι, ἡ Πύλη ἐὰν θὰ προέβαινε νὰ ἐγκατακρήσῃ οἶκον ἦθελεν ἀρχηγούς τῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ νὰ ἀναγκάσῃ αὐτούς νὰ ὑποκύψωσιν εἰς τὰς θελήσεις καὶ βουλεύματά της, ἐναντίων τῶν ἐκκλησιαστικῶν νόμων θεσμῶν καὶ προνομίων, ἐφ' ὧν ἐστηρίζετο μέχρι τοῦδε ἡ ἰσχὺς τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Τούτων ὅλων μὴ γενομένων, καταδεικνύεται ἡ ἀδυναμία καὶ ἡ παρακμὴ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἥτις διὰ τὸ μὴ ἔχειν θερμοὺς ὀπαδοὺς ὑποχωρεῖ ὅλον ἐν πρὸ τῆς καταπληκτικῆς προόδου τῆς Δυτικῆς, ἥς τὰ τέκνα καὶ οἱ ὀπαδοὶ ἠδύναντο ν' ἀνασπασθῶσιν τὸν κόσμον ἐὰν παρόμοιον τι συνέβαινε εἰς τὴν Ἐκκλησίαν των. Τοιαύτη ἡ ἡμετέρα περὶ τοῦ ζητήματος τούτου ταπεινὴ γνώμη, ἣν τὰ στενά τοῦ φύλλου μας ὄρια δὲν ἐπιτρέπει ἡμῖν ν' ἀναπτύξωμεν πλειότερον.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΒΙΔΗΣΕΙΣ.

Κωνσταντινούπολις, 17.— Ὁ Σουλτάνος διώρισεν ἐπιτροπὴν ἐξ ὀπαδῶν Ἀρμενίων ὁπως

έξετάση την κατάστασιν των πραγμάτων εν Αρμενία, πληροφορηθή περί των εγχών του πληθυσμού και συντάξη έκθεσιν προς την Πύλιν.

Ρεβάλ, 17.—Ο Αυτοκράτωρ Γουλιέλμος, συνοδευόμενος υπό του κ. Καπρίβη απέβη ενταύθα και απήλθεν εις Μίρβα όπου θα παραστή μετά του Τσάρου εις τὰ γεννάσια αυτά θα διαρκέσωσι πολλές ημέρας.

Αι ρωσικαί εφημερίδες εϋχονται τὸ «καλῶς ὦρισες» εις τὸν Αυτοκράτορα δι' ἐνθουσιάζων λόγων, θεωροῦσαι τὴν ἐπίσκεψιν του ὡς οἰωνὸν εἰρήνης.

Πετρούπολις, 26.—Ἡ «Εφημερίς τῆς Πετρούπολεως» ἐξάγει ὅτι ἡ ἀποστολὴ τοῦ ἀνωτάτου ρωσικοῦ παρασῆμου εἰς τὸν στρατηγὸν Καπρίβην ἐπιτρέπει νὰ συμπεράνη τις ὅτι ὁ γερμανὸς ἀρχιγραμματεὺς κατέλιπεν εὐάρεστον ἐντύπωσιν παρὰ τῆ ρωσικῆ αὐτῆ, ὡς αὐτὸς ἀφ' ἑτέρου ἠδυνήθη νὰ πεισθῆ περὶ τῶν φιλελληνικῶν αἰσθημάτων τῆς Ρωσίας. Πρόδηλον λοιπὸν ἀποβαίνει, προσθέτει ἡ εφημερίς ἡδὴ, ὅτι ἐν τῇ προσφάτῳ συνεντεύξει παρεκνεύσθη ἢ ἐν εἰρήνῃ πρὸς ἀλλήλους διαβίωσι τῶν δύο ἰσχυρῶν γειτόνων. Αἱ λοιπαὶ εφημερίδες ἐπιτόμως ἀναγγαρίζουσιν ὅτι ἡ ἐπίσκεψις τοῦ αυτοκράτορος Γουλιέλμου ἠύξησε τὴν εἰς διατήρησιν τῆς εἰρήνης πεποίθησιν.

Μόνη ἡ «Βιεδμόστη τῆς Μόσχας» φρονεῖ ὅτι εἶναι ἀδύνατος ἡ εἰρηρικὴ λύσις τῶν ἐκκρεμῶν ζητημάτων.

Ρώμη, 27.—Σήμερον ἐδημοσιεύθη ἐν τῇ ἐπισήμῳ ἰταλικῇ εφημερίδι κυβερνητικὸν διάταγμα περὶ τῆς ἀμέσου διαλύσεως πασῶν τῶν εταιριῶν τῶν ὀπαδῶν τῆς δούλης Ἰταλίας. Τὸ διάταγμα τοῦτο παρήγαγε βαθεῖαν συγκίνησιν παρὰ τοῖς φιλελευθέροις.

Παρίσιος, 27.—Γενικῶς προβλέπεται ὅτι σχίσμα θὰ ἐπέλθῃ ἐκ τῆ δημοκρατικῆ πλειοψηφία ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς συνόδου τῶν δύο βουλῶν ἐπὶ τῆς συζητήσεως τῶν θρησκευτικῶν ζητημάτων.

—Εἰς τὸν «Χρόνον» ἐπιστέλλει ὁ βιενναῖος αὐτοῦ ἀνταποκριτῆς τὰ ἑξῆς «Ὁ Ἕλλην ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν Δραγούμης προτίθεται νὰ ἐκπέμψῃ διακοίνωσιν διαμαρτυρομένην κατὰ τῶν διδρισιμῶν ὡς ἐπικινδύνων εἰς τὸν ἐθνικὸν καὶ εἰς τὴν ὀρθοδοξίαν». Ἄλλ' ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δὲν ἐνόμισε πρέπον νὰ συντάξῃ διακοίνωσιν ταύτησιν πρὸς τὰς παρασκευαζομένας ὑπὸ τῶν κυβερνήσεων τῆς Σερβίας καὶ τοῦ Μαυροβουνίου. Ἡ Ρωσία ἐπεθύμει ταυτοσημῶς τὰς διακοινώσεις Ἑλλάδος, Σερβίας καὶ Μαυροβουνίου, ἐγένετο δ' εἰς Ἀθήνας τοιαύτη ἐκ Βελιγραδίου πρότασις, ἀλλ' ἀλυσιτελῶς. Ἀφ' ἑτέρου συνεισηθήθη, ὅτι Σερβία καὶ Μαυροβούνιον θ' ἀπευθύνωσι διακοινώσεις ταυτοσημῶς.

—Τὰ ἐν τοῖς Πατριρχείοις δύο ἐθνικὰ σώματα ἐκήρυξαν τὴν ἐκκλησίαν ἡμῶν εἰς κατάστασιν διωγμοῦ, διέταξαν δὲ τοὺς κατὰ τὸν ἄρχιερέα καὶ προστοιμένους ν' ἀπέχουν καὶ αὐτῶν τῶν ἱεροπρασιῶν, καὶ μόνον νὰ ἐνεργῶν ἐκείνας ὡς ἀπόλυτος ἀνάγκη προκύβει.

Τῆς Αυτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως ἀποδεκαμίτης, ὡς γνωστὸν, τὴν παραίτησιν τοῦ μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ. Νικοδήμου, ἐφησυχάζοντος ἔτι ἐν τῇ Μονῇ Καταμόνας, τῇ ἀντιπροχθεσ Δευτέρᾳ ἐπρόκειτο ἡ Ἀγιοταφικὴ Ἀδελφότης νὰ ἐκλέξῃ τὸν Τοποτηρητὴν τοῦ Ἱεροσολυμητικοῦ θρόνου μέχρι τῆς ὀριστικῆς ἐκλογῆς νέου Πατριάρχου. Κατὰ τὴν συνάδελφον «Βυζαντιδα», ἐπειδὴ συνήθως τοποτηρητῆς ἐκλέγεται ὁ ἔχων τὰ πρεσβεῖα τῆς χειροτονίας ἐκ τῶν ἀποτελούντων τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων, ὡς

τοιοῦτος ἐπρόκειτο νὰ ἐκλεγῆ ὁ ἐπίσκοπος Πέτρος κ. Νικηφόρος.

—Ὁ «Ταχυδρόμος» τοῦ Βερολίνου σχολιάζων τὴν ἐν Ὁσβόρῃ ἐπίσκεψιν τοῦ Γουλιέλμου προαναγγέλλει ἐκπληξιν τῷ πολιτικῷ κόσμῳ. Ὅπως, λέγει, ἡ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐπίσκεψις τοῦ αυτοκράτορος Γουλιέλμου ἐγένετο ἀφρητῆρα τῆς ἀγγλογερμανικῆς συμβάσεως, ἡ δὲ τοῦ πρίγκητος τῆς Οὐαλίας ἐν Βερολίνῳ ἐπίσκεψις καὶ ἡ μεγαλοπρεπὴς αὐτοῦ ὑποδοχὴ, ζμειναι οὐχὶ ἀνευ ἀποτελέσματος, οὕτω θεωρεῖται παρὰ τοὺς κύκλους τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Ἀγγλίας, ὅτι καὶ ἡ παροῦσα ἐν Ὁσβόρῃ παρουσίᾳ τοῦ αυτοκράτορος Γουλιέλμου τυγχάνει οὐχὶ ἴσους πολιτικῆς σημασίας, καθόσον μεταξὺ τοῦ αυτοκράτορος, τῆς βασιλείσεως καὶ τοῦ πρίγκητος τῆς Οὐαλίας καὶ τοῦ λόρδου Σαλιουορητῆ ἐπιβῶν συνεννοήσεαι, ὧν τὰ ἀποτελέσματα μέλλουσι νὰ ἐκπληρώσῃ τὸν κόσμον οὐχ ἥττον τῆς ἀγγλογερμανικῆς συμβάσεως.

—Κατ' εἰδήσεις ἐξ Ἀλεξανδρείας διαφορὰ τις ἀνεγρήθη ἐκ τῆ ἐπιτροπῆ τῆ ἐπιφορτισμένη νὰ ὀρίσῃ τὰ καθυρκτικὰ μέτρα, ἀτινα θὰ ἐπιβληθῶσιν εἰς τοὺς ἐκ Μέλκας ἐρχομένους προσκυνητάς. Ὁ πρόεδρος ὅστις εἶναι Γάλλος ἀντέκρουσε προτάσεις τινὰς τῶν ἀγγλικῶν μελῶν.

Ὁ Γάλλος ἐπιμένει ἵνα οἱ προσκυνηταὶ καταλείποντες τὸ Ἑλὶὸν διενθῶνται εἰς τὰ φρέατα τοῦ Μωσέως παρὰ τὸ Σουέξ.

Οἱ Ἄγγλοι τούναντιον λέγουσιν ὅτι ἡ ἐπιτήρησις εἰς ἐκεῖνο τὸ σημεῖον θὰ ἦτο ἀδύνατος, δὲν θὰ ἦτο δὲ δυνατὸν νὰ ἐμποδίζωνται ἀπὸ τῆς δραπέτευσίσεως οἱ προσκυνηταί, οὕτω δὲ θὰ καθίστατο ἀνωφελῆ πάντα τὰ προφυλακτικὰ μέσα εὐκόλως δὲ θὰ μετεδίδοτο πανταχοῦ ἡ χολέρα.

Λύσις τοῦ 15ου προβλήματος. Τὰ μήλα ἦσαν 81. Λυτῆρας εἰ κ. κ. Δημοσθ. Χ. Σεβέρης (ἐκ Λευκωσίας) καὶ Νικόλαος Ι. Ζιμπουλάκης (ἐκ Λάρνακος).

ΑΙΝΙΓΜΑ 55ον

Πτέρυγες τὸ σωμαί μου δύο· εἰς τὰ πρόσω ἀπαύτως πετώ, ἐστραμμένα τὰ νῦτα κρατῶ πρὸς σὲ καὶ νὰ μ' ἴσῃς σ' ἐλκῶ. Ἄλλ' φεῦ! κακοζήλος θαίμων δύο μόνον πτερὰ ἀραρεῖ καὶ τετράπουον ἐν ἀλαρεῖ ζῶον μένω θούλον καὶ τρέμον. Ἐν καιρῷ δ' ἂν ἐν μεταθέσει τῶν μαινάντων μοι τότε πτερῶν, πετώ καὶ φεύγω μὲ τὸν καιρὸν. μένεις δ' ἄνους ἂν μ' ἀπολέτη.

Λογογράφος 13ος.

Υπ' ὀμμ. ν' εἶα (ρ) ἴστω (ν) (φ) ἄγμα (κ) ὄντι σή-πω μ' ἐν εἴσι.

(Ἐκ Λευκωσίας Δημοσθ. Χ. Σεβέρης).

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

Table with 2 columns: Item description and Price. Items include Κρασιά α. ποιότητος γρ., δευτέρας ποιότη., ἔλαιον, ρακὴ σόμα 12 βαθ. ἡ ὀκ. παρ., ἄλευρα τῆς Ἀνατολῆς ὁ σάκκος γρ., σίτος τὸ κοιλόν, κριθή, ὄροθος, χαρούπια εἰς τὰς ἀποθήκας, τὸ χαλεπικὸν καντάρι.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ὁ κ. Βασίλειος Θεοφανίδης ἐλαβεν ἐσχάτως ἐξ Ἀγγλίας καὶ θὰ λαμβάνῃ τακτικῶς δείγματα διαφόρων ὑφασμάτων διὰ πᾶσαν ἐποχὴν, δηλ. κασιμιριῶν, ποσῶν, μουσαμάδων, δύναται δὲ κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν πελατῶν, νὰ φέρῃ εἰς τὰς

τιμὰς τῶν ἰδίων ἐργουασιῶν ἔθεν τὰ λαμβάνῃ, ἐτοίμους ἐνδυμασίας καὶ μὴ εἰς μικρὰν ἢ μεγάλῃν ποσότητα. Ἐπι δὲ δύναται νὰ φέρῃ διαφόρων εἰδῶν φλανέλλας, λινά, κολάρα, λαϊμοδέτας, ὑποεἰμαίσα, συνδόνια ἐτοιμα καὶ μὴ, κατ' ἐκλογὴν καὶ εἰς οἶον μέγεθος ἀπαιτεῖ ἕκαστος, χειρόμακτρα, τραπέζομακθύλα, καὶ ὅλα ἐν γένει τὰ διὰ τὰς οἰκίας ἀναγκαῖα. Εἰς τοὺς βουλομένους δίδει ὁ ἴδιος πᾶσαν πληροφορίαν.

Τὰ ἀντικρὺ τοῦ Τζαίου τρία μαγαζεῖα τῆς Ἐκκλησίας Ἀγ. Νάπας, γνωστὰ ὑπὸ τὸ ὄνομα μαγαζεῖα τῆς Θέλλης, εἶνε διατεθειμένα πρὸς ἐνοικίασιν.

Ἐκ τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ὁ κ. Στέφανος Κ. Μακκαριδῆς ἰδούσας ἐν Βαρσοῖαις καζάνιον ρακῆς μετὰ καλοῦ τεχνίτου ἐκ Χίου, ἀγγέλλει ὅτι ἐξάγει λαμπρὰν μαρίχαν ἐκ καθαρῶς σούμας τῶν σαρυλικῶν καὶ οὐχὶ σπύριτων, ἐξαιρετοῦ ποιότητος καὶ εἰς τιμὰς συγκαταβατικὰς.

Ἀναλαμβάνει τὴν ἀποτολὴν καὶ εἰς ἄλλα μέρη τῆς νήσου.

Ὅσοι ἀγαποῦν νὰ πίνωσι καθαρὰν μαρίχαν, ἐβγαλένην ἀπὸ σαρυλὴν τῆς Κύπρου καὶ οὐχὶ ἀπὸ σπύριτα Εὐρωπαϊκὰ, ἃς κατευθύνονται εἰς τὸν καθηγητὴν ὄντως τῆς κατασκευῆς ἀδύλων καὶ καθαρῶν αἰσιοπνευμάτων διαφόρων εἰδῶν κ. Γ. Μιχαηλίδην, ὅστις ἐβραβεύθη τόσας φορὰς διὰ τὴν πρὸς ταῦτα ἱκανότητα καὶ καθαριότητά του. Αἱ τιμαὶ λίαν συγκαταβατικαί.

Ἐν τῷ κατὰ τὴν ἀγορὰν τῶν Μαραθευτῶν καταστήματι τοῦ κ. Κωνστ. Παπαδοπούλου εὐρίσκονται καὶ πωλοῦνται εἰς συγκαταβατικὰς τιμὰς ἱερατικὰ φορέματα ἐτοιμα, ἐκ καλῆς χρυσοῦφάντου ρόφας.

Ἐν τῷ ἐν Λάρνακι καπνοπωλείῳ «ἡ Λάρναξ» διευθυνομένῳ ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Δ. Τρίγγα, πωλοῦνται: καπνὸς λιανικῶς καὶ χονδρικῶς διαφόρων ποιότητων, συγκαρόχαρτα ἀρίστης ποιότητος, τουμπεκκί ἐπίσης, ὡς καὶ ταμβάκος. Πρὸς δὲ καὶ χάρτης γραφῆς, φάκελλοι διαφόρων μεγεθῶν, γραμματόσημα, ὡς καὶ σπαρμακέττα καὶ φώσφορα. Οἱ ἐπισκεπτόμενοι τὸ κατάστημα τοῦτο μένουσι καθ' ὅλα εὐχαριστήμενοι.

Ἐν τῇ ὁδῷ Ριγάρδου (ἐνταῦθα) πωλεῖται οἰκόπεδον ἔχον πλάτος ποδ. 78, καὶ βάθος 60, ἧτοι ἐμβαδὸν 4,680 πόδας τετραγωνικοῦς, καὶ συνάρευόμενον ὑπὸ Χ. Ζαβροῦ, Ἀνδρέου Κτίστου καὶ Πολ. Κ. Ἐλευθεριάδου. Οἱ βουλομένοι ἀποταθῆτωσαν εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην κ. Χριστόδ. Σαββίδην.

Πωλεῖται ἡ κατὰ τὴν ὁδὸν «Πλόνδελ», ἀντικρὺ τῆς οἰκίας τοῦ κ. Κ. Ἐλευθεριάδου εἰκία τοῦ κ. Χριστοδούλου Μυλοκόπου, ἐπὶ γηπέδου 150 ποδῶν μήκους 45 πλάτους, ἔχουσα σύνορα δύο ὁδοῦ, ἀφ' ἑτέρου γῆν ὄρφανῶν Κεσόγλου καὶ ὀπισθεν κήπον τοῦ Μοναστηρίου Χρυσόφρατισεως καὶ συνισαμένη ἐκ τεσσάρων καλῶν δωμάτων, καὶ αὐτῆς μετὰ 30 περίπου δένδρων διαφόρων. Ὁ βουλούμενος ἀποταθῆτω εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην κ. Χ. Μυλοκόπον.